

но то има Божіе твърдѣ много сгрѣшаватъ. При-
 тіа надлежатъ и които съ своѣ-атъ мръсенъ ѡзыкъ
 хвалитъ на себѣ то Божіе: сирѣчь на сватѣе Писа-
 ніе, и дерзаватъ да говорятъ какъ въ него са съ-
 държаватъ вѣрни, или чи нахуждѣтъ въ него нѣка-
 квы противорѣчія, или чи оубъ были въ него нѣкои
 си мѣста противни на здравѣ то разсужденіе, и ко-
 йто нѣкои си извѣсткы списаніа ѡдобрѣватъ и ги
 предпочитѣтъ ѡ книгы те на Богодѣхновенны те спи-
 сатели. Въ вѣтху-атъ забѣтъ ѣ повелѣнно да са
 предаватъ на смъртъ такыи хвалители (Левѣт: вѣ
 16.) и нынѣ въ общество то Христіанско не трѣба
 да ги тѣрпимъ.

В.) Които са кланѣтъ азжавѣ, или на истинна са
 кланѣтъ, но послѣ не са ѡвхуждѣтъ по клетва та си,
 и като чи са подиграватъ нѣкакси съ Бѣга, когото
 за свидѣтель призѣватъ кога са кланѣтъ: и по
 това дѣла Бѣгъ чрезъ прорѣка Захаріа, “внидетъ
 (клетва) въ домъ кланѣщагосѣ именемъ Бѣжимъ во
 лжѣ, и вселитса посредѣ домѣ егѣ и скончатъ егѣ.”
 (Захѣр: ѣ. 4.)

Г.) Които оупотрѣватъ има то Божіе безъ нѣ-
 жда въ най малеважны вѣщы, и иматъ най незгоденъ
 днѣчай въ всы те си неспѣтны разговѣры да смѣсѣтъ
 и великолѣпно то има Госпѣдне, и говорѣтъ: ѣй
 Бѣгъ! Бѣгъ види такѣ ѣсть! по Ѣвѣнгелска та за-
 повѣдь! а нѣкогда и въ шегы те си, и въ безчѣстны
 смѣховѣ частѣ вижатъ бесприлика: ѡ небо, ѡ сѣдѣ-